

**UCHWAŁA NR .....**  
**RADY POWIATU LĘBORSKIEGO**

z dnia ..... 2026 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wicestarosty Lęborskiego**

Na podstawie art. 229 pkt 4 oraz art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) uchwala się, co następuje:

**§ 1.**

1. Uznaje się za zasadną skargę Boguś-Bus Sp. z o.o. z dnia 26 czerwca 2026 r. na działalność Wicestarosty Lęborskiego w części dotyczącej przedstawienia podczas sesji Rady Powiatu Lęborskiego w dniu 10 czerwca 2026 r. nieprawdziwej informacji o stanie postępowań sądowoadministracyjnych prowadzonych pomiędzy Powiatem Lęborskim a Boguś-Bus Sp. z o.o.

2. W pozostałym zakresie skargę uznaje się za bezzasadną.

**§ 2.**

Żądania skarżącej dotyczące ustalenia naruszenia dóbr osobistych, opublikowania przeprosin, sprostowania oraz złożenia oświadczenia o wskazanej przez skarżącą treści nie podlegają rozstrzygnięciu przez Radę Powiatu Lęborskiego w postępowaniu skargowym; ewentualne roszczenia w tym zakresie mogą być dochodzone przed sądem powszechnym.

**§ 3.**

Uzasadnienie sposobu rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

**§ 4.**

Zobowiązuje się Przewodniczącą Rady Powiatu Lęborskiego do zawiadomienia skarżącej o sposobie załatwienia skargi.

**§ 5.**

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik do uchwały nr .....  
Rady Powiatu Lęborskiego  
z dnia.....2026 r.

### Uzasadnienie

W dniu 26 czerwca 2026 r. do Rady Powiatu Lęborskiego wpłynęła skarga Boguś-Bus Sp. z o.o. na działalność Wicestarosty Lęborskiego. Skarżąca zarzuciła Wicestarości przekazanie podczas sesji Rady Powiatu Lęborskiego w dniu 10 czerwca 2026 r. nieprawdziwych informacji dotyczących postępowań sądowoadministracyjnych prowadzonych pomiędzy Powiatem Lęborskim a skarżącą spółką. Skarżąca podniosła, że wypowiedź ta naruszyła jej dobre imię i renomę, a także wprowadziła radnych i opinię publiczną w błąd. Jednocześnie wniosła o podjęcie działań prowadzących do sprostowania tych informacji oraz zobowiązanie Wicestarosty do publicznego złożenia oświadczenia o wskazanej przez nią treści.

Stosownie do art. 227 k.p.a. przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw. Na podstawie art. 229 pkt 4 k.p.a. rada powiatu jest właściwa do rozpatrzenia skargi dotyczącej działalności zarządu powiatu oraz starosty, z zastrzeżeniem spraw należących do zadań zleconych z zakresu administracji rządowej.

Rada Powiatu, rozpoznając skargę, była zatem właściwa do dokonania oceny zachowania Wicestarosty w sferze wykonywania funkcji publicznej, w tym rzetelności informacji przekazywanych radnym podczas sesji.

Z ustaleń dokonanych w toku postępowania wyjaśniającego wynika, że postępowania sądowoadministracyjne zakończone do dnia sesji zostały rozstrzygnięte korzystnie dla Powiatu Lęborskiego. Jednocześnie jedno postępowanie sądowoadministracyjne pozostawało w toku. Wypowiedź Wicestarosty o zakończeniu wszystkich spraw nie uwzględniała tej ostatniej okoliczności.

Rada Powiatu uznała, że przekazanie radnym i uczestnikom sesji informacji nieuwzględniającej toczącego się postępowania było informacją niepełną, która mogła wywoływać mylne wyobrażenie o całości stanu sporów sądowoadministracyjnych prowadzonych pomiędzy Powiatem Lęborskim a skarżącą spółką. Osoba wykonująca funkcję publiczną, prezentując na forum rady informacje o prowadzonych postępowaniach, powinna zachować należytą staranność i przedstawić ich stan w sposób kompletny oraz niewprowadzający odbiorców w błąd.

Okoliczność, że zakończone postępowania przyniosły rozstrzygnięcia korzystne dla Powiatu, nie niweluje potrzeby wskazania, iż jedno z postępowań nie zostało jeszcze prawomocnie zakończone. Z tych względów Rada uznała skargę za zasadną w części wskazanej w § 1 ust. 1 uchwały.

Rada Powiatu nie jest natomiast uprawniona do rozstrzygania, czy doszło do naruszenia dóbr osobistych spółki w rozumieniu prawa cywilnego, ani do orzekania o obowiązku złożenia przeprosin, opublikowania sprostowania lub oświadczenia określonej treści. Są to roszczenia cywilnoprawne,

których dochodzenie należy do właściwości sądów powszechnych. W tej części rada nie przenosi skargi do sądu ani nie stwierdza niewłaściwości do rozpoznania skargi jako takiej, ale wskazuje granicę swoich kompetencji w postępowaniu skargowym.

W konsekwencji Rada Powiatu Lęborskiego rozstrzygnęła skargę jako zasadną w części odnoszącej się do przekazania informacji niepełnej, a w pozostałym zakresie jako bezzasadną.